

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 26 maja 2004 r.

w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych przy przywozie bydła, świń, owiec i kóz oraz wymagań, jakim powinny odpowiadać świadectwa zdrowia takich zwierząt²⁾

Na podstawie art. 18 pkt 1 lit. a i pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania weterynaryjne przy przywozie bydła, świń, owiec i kóz;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 106, poz. 1125).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. o problemach inspekcji zdrowotnej i weterynaryjnej w imporcie bydła, owiec i kóz oraz trzody chlewnej, mięsa świeżego lub produktów mięsnych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 302 z 31.12.1972, z późn. zm.) w części dotyczącej wymagań weterynaryjnych przy przywozie bydła, świń, owiec i kóz.

2) wymagania, jakim powinny odpowiadać świadectwa zdrowia zwierząt, o których mowa w pkt 1, sposób ich wystawiania oraz wzory tych świadectw.

§ 2. Bydło i świnie przeznaczone do chowu, hodowli lub uboju oraz owce i kozy przeznaczone do chowu, hodowli, uboju lub na opas mogą być przywożone, jeżeli:

1) odpowiednio do zwierząt z gatunku wrażliwego pochodzą z państw trzecich wolnych od:

a) księgosuszu, choroby niebieskiego języka, afrykańskiego pomoru świń, enterowirusowego zapalenia mózgu i rdzenia świń (d. choroba cieczyńska i talfańska), pomoru małych przeżuwaczy, zarazy płucnej bydła, ospy owiec i ospy kóz, gorączki doliny Rift — w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę,

b) pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej (*Vesicular stomatitis*) — w okresie 6 miesięcy poprzedzających wysyłkę;

2) w państwach ich pochodzenia nie były wykonywane szczepienia przeciwko chorobom wymienionym w pkt 1, na które są wrażliwe gatunki zwierząt przywożonych — w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę.

§ 3. 1. Zwierzęta, o których mowa w § 2, mogą być przywożone, jeżeli pochodzą z państw trzecich, które:

1) były wolne od pryszczycy — w okresie co najmniej 2 lat poprzedzających wysyłkę;

2) nie przeprowadzały szczepień zwierząt przeciwko pryszczycy — w okresie co najmniej 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę;

3) nie dopuszczały na swoje terytorium przez okres co najmniej roku przed wysyłką zwierząt zaszczepionych przeciwko pryszczycy oraz udzieliły gwarancji, że zwierzęta nie były szczepione przeciw pryszczycy.

2. Zwierzęta pochodzące z państw trzecich, które były wolne od pryszczycy w okresie co najmniej 2 lat i w których są przeprowadzane szczepienia zwierząt przeciwko pryszczycy oraz które dopuszczają zwierzęta szczepione przeciwko pryszczycy na swoje terytorium, mogą być przywożone, jeżeli:

1) zwierzęta wysyłane nie były szczepione przeciwko pryszczycy;

2) bydło reagowało negatywnie na test obecności wirusa pryszczycy w wydzielinie pobranej z krtani zgłębnikiem przefikowym;

3) zwierzęta reagowały negatywnie na test serologiczny obecności przeciwciał pryszczycy;

4) zwierzęta zostały poddane w państwie wysyłki czternastodniowej kwarantannie w stacji kwarantanny pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;

5) w stacji kwarantanny, o której mowa w pkt 4, żadne zwierzę w niej umieszczone nie zostało zaszczepione przeciwko pryszczycy w okresie 21 dni poprzedzających wysyłkę oraz żadne zwierzę poza przeznaczonymi do wysyłki nie zostało wprowadzone do stacji kwarantanny w tym samym okresie.

3. Zwierzęta, o których mowa w ust. 2, po przybyciu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają kwarantannie przez okres 21 dni.

§ 4. Zwierzęta, o których mowa w § 2, pochodzące z państw trzecich, które nie były wolne od pryszczycy w okresie co najmniej 2 lat poprzedzających wysyłkę, mogą być przywożone, jeżeli zostaną spełnione wymagania określone w § 3 ust. 2 i 3 oraz wymagania dodatkowe określone w przepisach Unii Europejskiej.³⁾

§ 5. Państwo trzecie wolne od pryszczycy przez co najmniej 2 lata uważa się nadal za wolne od pryszczycy, jeżeli mimo zanotowania ograniczonej liczby przypadków wystąpienia tej choroby na ograniczonej części jego terytorium zwalczono ją w okresie krótszym niż 3 miesiące.

§ 6. Świnie, oprócz spełnienia wymagań określonych w § 2—5, mogą być przywożone, jeżeli pochodzą z terytorium państwa trzeciego, które:

1) było wolne od klasycznego pomoru świń w okresie co najmniej 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę;

2) nie zezwalało na szczepienie przeciwko klasycznemu pomorowi świń w okresie 12 miesięcy poprzedzających wysyłkę;

3) nie dopuszcza na swoje terytorium świń, które były uprzednio szczepione przeciwko klasycznemu pomorowi świń w okresie krótszym niż 12 miesięcy.

§ 7. Świnie mogą być przywożone z części terytorium państwa trzeciego, które nie spełnia wymagań określonych w § 6, jeżeli:

1) szczepienia przeciwko klasycznemu pomorowi świń są zabronione na całym terytorium tego państwa;

2) część terytorium państwa trzeciego, z której wywożone są świnie, spełnia wymagania określone w § 6;

3) zezwalają na to przepisy Unii Europejskiej.⁴⁾

§ 8. Państwo trzecie spełniające wymagania określone w § 6, w którym wystąpiło ognisko lub szereg

³⁾ Przepisy wydane na podstawie art. 6 ust. 3 dyrektywy 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. o problemach inspekcji zdrowotnej i weterynaryjnej w imporcie bydła, owiec i kóz oraz trzody chlewnej, mięsa świeżego lub produktów mięsnych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 302 z 31.12.1972, z późn. zm.).

⁴⁾ Przepisy wydane na podstawie art. 6 ust. 5 dyrektywy 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. o problemach inspekcji zdrowotnej i weterynaryjnej w imporcie bydła, owiec i kóz oraz trzody chlewnej, mięsa świeżego lub produktów mięsnych z państw trzecich.

epizootycznie powiązanych ze sobą ognisk klasycznego pomoru świń i ogniska te zostały zlikwidowane w okresie 3 miesięcy bez przeprowadzania szczepień przeciwko klasycznemu pomorowi świń, jest uznawane za wolne od tej choroby, jeżeli zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁵⁾ okres 12 miesięcy, o którym mowa w § 6 pkt 1, zostanie skrócony do 6 miesięcy.

§ 9. Zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁶⁾ wymagania dla przywozu zwierząt określone w § 2 pkt 1 mogą dotyczyć tylko części terytorium państwa trzeciego.

§ 10. Zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁶⁾ oraz mimo niespełnienia wymagań określonych w § 2 pkt 2 zwierzęta mogą być przywożone z państw trzecich lub ich części, w których są przeprowadzane szczepienia przeciwko jednej lub większej liczbie chorób wymienionych w § 2 pkt 1.

§ 11. 1. Zwierzęta, o których mowa w § 2, mogą być przywożone, jeżeli w dniu załadunku i do dnia załadunku w celu wysyłki do państwa przeznaczenia zwierzęta te stale pozostawały na terytorium państwa trzeciego lub jego części znajdujących się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, przez okres:

⁵⁾ Przepisy wydane na podstawie art. 6 ust. 6 dyrektywy 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. o problemach inspekcji zdrowotnej i weterynaryjnej w imporcie bydła, owiec i kóz oraz trzody chlewnej, mięsa świeżego lub produktów mięsnych z państw trzecich.

⁶⁾ Przepisy wydane na podstawie art. 7 dyrektywy 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. o problemach inspekcji zdrowotnej i weterynaryjnej w imporcie bydła, owiec i kóz oraz trzody chlewnej, mięsa świeżego lub produktów mięsnych z państw trzecich.

1) 6 miesięcy poprzedzających wysyłkę — w przypadku bydła lub świń przeznaczonych do hodowli lub chowu oraz owiec lub kóz przeznaczonych do chowu, hodowli lub na opas;

2) 3 miesięcy poprzedzających wysyłkę — w przypadku zwierząt przeznaczonych do uboju.

2. Zwierzęta wymienione w ust. 1, w wieku odpowiednio poniżej 6 lub 3 miesiąca życia, mogą być przywożone, jeżeli pozostawały od urodzenia na terytorium państwa wysyłki.

§ 12. Świadczenie zdrowia dla przywożonych zwierząt, oprócz wymagań określonych w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, powinno być wystawione:

1) w dniu załadunku zwierząt do wysyłki do państwa miejsca przeznaczenia;

2) na formularzu jednostronicowym;

3) dla jednej przesyłki.

§ 13. Wzory świadectw zdrowia dla przywożonych zwierząt są określone w przepisach Unii Europejskiej.⁷⁾

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

⁷⁾ Przepisy wydane na podstawie art. 11 dyrektywy 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. o problemach inspekcji zdrowotnej i weterynaryjnej w imporcie bydła, owiec i kóz oraz trzody chlewnej, mięsa świeżego lub produktów mięsnych z państw trzecich.